

Isus reduce la tăcere pe cei ce critică

Text Biblic: Luca 14:1-6

Versetul de aur

Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel. Sau acei optsprezece inși, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Luca 13:3-4

Introducere

Această lecție descrie a treia ocazie din Evanghelia lui Luca în care Isus a luat masa cu un Fariseu (Luca 7:36-50; 11:37-53). Toate cele trei interacțiuni au un model comun de evenimente. Mai întâi, un Fariseu l-a invitat pe Isus să vină la masă. În al doilea rând, un moment tensionat între Isus și gazdă a dus la o conversație cu privire la probleme de respectare a Sabatului. În al treilea rând, Isus a folosit ocazia pentru a-i învăța pe cei prezenți cu privire la pildele legate de modul în care să-l urmeze pe Dumnezeu. Făcând acest lucru, Isus i-a învățat pe cei ce arau la masă să fie miloși în relațiile lor cu alți oameni. Problema lucrului în ziua de Sabat este preocuparea principală din Luca 14: 1-6, în textul de astăzi. Sabatul Evreiesc a fost stabilit pe baza zilei în care Dumnezeu s-a odihnit după șase zile de creație (Geneza 2:2-3; Exod 20:8-11; Deut 5:12-15). Drept urmare, oamenilor li s-a poruncit să nu lucreze în ziua de Sabat. Astfel de cerințe cu privire la acea zi au fost un act de sfințenie între Dumnezeu și poporul său (Exodul 31:12-17).

Contextul lecției

I. Ospitalitate Tensionată (Luca 14:1-2)

A. Prânzul (v 1)

Momentul acestei mese (de Sabat) a necesitat o planificare în avans de către gazdă pentru a respecta ziua Sabatului, așa cum este cerut de legea lui Moise. Această masă a fost probabil pregătită înainte de Sabat și servită în perioada de 24 de ore care începe vineri la apusul soarelui.

Fariseii care s-au adunat pentru această masă l-au tratat pe Isus cu suspiciune. Ei l-au pândit pe Isus pentru a-l găsi vinovat, așa cum făcuseră și altădată (Luca 6:7; 11:53-54). Atmosfera la masă a fost încordată, mai degrabă decât una de relaxare și conversație. Nu a fost prima dată când fariseii au venit înaintea lui Isus cu probleme în ceea ce privește la ceea ce era acceptabil în Sabat sau nu (Luca 6:1-10; 13:10-17).

B. Omul bolnav de dropie sau edimă. (v 2)

Luca nu spune dacă acest anume om a fost oaspetele Fariseilor, un intrus sau un "accesoriu" viu adus pentru a-l testa pe Isus. Fie omul a fost o surpriză pentru toți participanții, fie prezența sa a fost rezultatul intențiilor viclene ale Fariseilor. Dar Isus cunoaște inimile tuturor oamenilor (Ioan 2:23-25) el știa adevăratul motiv pentru care omul bolnav era în mijlocul lor. Bărbatul a suferit umflături anormale, probabil la nivelul membrelor, care rezultă dintr-o boală care poate fi la inimă, rinichi sau ficat. Fariseii au adus pe bolnav înaintea tuturor în speranța de a-l prinde pe Isus în capcană. În schimb, Fariseii au fost cei care au experimentat o boală în mintea lor.

II. Isus pune două întrebări (Luca 14:3-6)

A. Prima întrebare (v 3)

Întrebarea lui Isus se referea la inima principiile lui Moise. Legea nu a fost niciodată menită să împovăreze poporul (Deut 30:11-14). Și Isus nu a abolit niciodată Legea lui

Moise A vindeca în Sabat a încălcat citirea strictă a legii de către farisei cu privire la ceea ce era acceptabil în acea zi.

Nu a fost prima dată când Isus a învățat un învățător al Legii cu privire la importanța Milostivirii (Luca 10:25-37). Dumnezeu nu dorește ca oamenii să limiteze faptele lor de milă și ajutorare.

B. Vindecarea omului cu dropică (v 4)

Luca nu descrie cum Isus l-a luat pe omul bolnav și l-a vindecat. În loc să se concentreze asupra modului în care Isus a vindecat, Luca s-a concentrat asupra rezultatelor acelei vindecări. Isus l-a lăsat pe bolnav să plece, eliberându-l astfel de suferința sa fizică. Această vindecare este similară cu o altă vindecare pe care Isus a făcut-o în Sabat. Cu acea ocazie, Isus a vindecat o femeie și a declarat-o liberă de robie (Luca 13:10-17).

C. A doua întrebare (v 4-5)

Legea lui Moise cerea ca oamenii să ajute animalele pierdute sau rănite ale vecinilor și dușmanilor deopotrivă (Exod 23:4-5; Deut 22:1-4). O atitudine de milă (chiar și față de animale) a fost în centrul acestor porunci. Până în primul secol A.D, au apărut dezacorduri între interpreții Legii lui Moise cu privire la faptul dacă o persoană ar putea salva un animal în pericol în Sabat. Interpretările stricte au permis proprietarului animalului să hrănească animalul și să-i asigure supraviețuirea până la sfârșitul zilei de Sabat. Întrebarea lui Isus a presupus un răspuns pozitiv: da, chiar și în Sabat trebuie salvat un bou. Toți oamenii de la masă au fost probabil de acord că salvarea vieții acestui animal ipotetic.

În acest caz, cu cât mai legitim era să arăți milă oamenilor în Sabat?

Aceste lucruri se referă la tot ceea ce Isus a făcut și a spus. Fariseii erau bine educați în Legea lui Moise; știau ce li se cerea pentru bine. Tăcerea lor și eșecul repetat de a vedea ceea ce învăța Isus indicau că inimile lor refuzaseră să- accepte făcerea de bine în Sabat. Tăcerea Fariseilor și a experților legii nu a pus capăt mesei. În schimb, Isus a folosit tăcerea lor ca o ocazie de a-i întreba și de a-i învăța (Luca 14:7-24).

CONCLUZII

Accentul acestei învățături nu se pune pe omul bolnav. În schimb, această învățătură are în centrul ei o precauție împotriva practicilor religioase în detrimentul arătării milei. Isus nu a încercat să anuleze practica Fariseilor de a respecta Sabatul. Sabatul nu numai că a necesitat o pauză în muncă, dar a oferit și timp oamenilor să se gândească la modul în care ar putea arăta milă față de alții.

Mai mult, întrebarea dacă o persoană poate fi vindecată sau nu în Sabat era un punct mai puțin important. Majoritatea oamenilor sunt incapabili să vindece o altă persoană în orice zi a săptămânii. Numai cel care este Domnul Sabatului (Luca 6:5) are puterea de a vindeca în timpul Sabatului. Uneori ne limităm în mod neintenționat așteptările noastre cu privire la ceea ce ar trebui să facă Dumnezeu. Lucrarea lui Dumnezeu nu este limitată de așteptările omenești. Trebuie să ne încredem în Dumnezeu și că El face vindecările în timpul dorit de El.

Ce trebuie să memorăm: Amintiți-vă de Domnul Sabatului și trăiți așa cum ne cere El.